

danne Korridorvogne. Jeg vil nu ønske, at man ikke bliver ved denne Anskaffelse hos Skandia af de 7 Vogne, men at adskiligt af det Person-Jærnbanomateriel, der er udbudt til Licitation i Europa — jeg tænker her nærmest paa Vogne til gennemgaaende Tog — maa blive indrettet efter Korridorssystemet. — Naar nu de ny Vogne blive anskaffede, vil jeg ogsaa haabe, at de maa blive indrettede saaledes, at Sæderne og Ryggen ville blive lettere at rense end i de nuværende Vogne. Disse faste Sæder og Rygge beklædte med Plyds, ere jo i høj Grad Støvsamlere og sikkert ogsaa Bakteriesamlere; de lade sig ikke rengøre ved Udbankning eller Afbørstning paa tilfredsstillende Maade. Man vil vel ogsaa kunne finde et saadant System, hvor-efter disse Sæder og Rygge ville kunne tages ud, bankes og rengøres, hvad der sikkert vilde være ikke blot en Behagelighed men ogsaa en sanitær Fordel for de rejsende. Jeg kunde ogsaa ønske, at vi i Jylland noget mindre, end det har været Tilfældet i en Del Aar, hvad Jærnbanevogne angaar, maatte blive fri for at færdes i de andres aflagte Klæder. Det er rimeligt nok, at de gamle Vogne skulle anvendes, inden de helt kasseres, men jeg vil dog haabe, at det ikke altid bliver os, som skulle slide den sidste Trævl af dem, men at de gamle Vogne maa blive lidt ligeligere fordelte over hele Landet, end det hidtil har været Tilfældet, saaledes at det gode ny Materiel, som anskaffes, noget hurtigere maa komme Jyderne til gode. Det er altsammen Mangler, for hvilke den højtærede Minister selvfølgelig ikke bærer noget Ansvar. Jeg tvivler tværtimod ikke om, at ved den højtærede Ministers Initiativ og praktiske Blik vil en hel Del af disse Mangler blive afhjulpen.

Hvad Ordningen af Telefonsagen i Jylland og Koncessioner til jydskes Telefonselskaber angaar, tror jeg, disse Selskaber ville staa i Fare for at ødelægges, hvis deres Drift skal indskrænkes til en rent lokal Drift eller Naboby-Systemet. Jeg vil i det hele taget haabe, at man fra Statens Side med Hensyn til Ordningen af Telefonselskabernes Forhold vil høre Telefonabonnenterne, som netop staa i Begreb med at danne Foreninger, i Spidsen for hvilke der formodentlig skal staa et fælles Forretningsudvalg, som saa paa naturlig Maade vil blive Repræsentant og Udtryk for Telefonabonnenternes rimelige Ønsker. Hvis der da ikke overalt skulde være dannet saadanne Foreninger, ligger det nær at høre den jydskes Handelsforening og

Foreningen af jydskes Landboforeninger, der ville være berettigede Repræsentanter for de paagældende Interesser. Jeg skal fuldtud indrømme, at hvor Statstelefon findes, er den bedre og for saa vidt ogsaa behageligere at benytte, men der har hidtil klæbet den Mangel ved den, at den har været for dyr, hvad den selv efter de seneste Nedsættelser fremdeles er. Men kunde man i den Henseende komme Publikums Ønsker i Møde, vilde Benyttelsen af den sikkert stige i endnu højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, uden at den vilde betale sig mindre. Men man maa ikke for Statstelefonen bortse fra de jydskes Telefonselskabers og Abonnenteres berettigede Interesser.

Nøhr: Jeg vil gerne berøre et Spørgsmaal, der blev draget frem ved 1ste Behandling af det ærede Medlem for Køge (Alberti), og det glæder mig at se, at det har været Genstand for et Samraad, som staaar omtalt i Finansudvalgets Betænkning Nr. 293. Der staaar ganske vist kun en Linie derom, men det er dog blevet omtalt af den ærede Ordfører, derimod er det blevet forbigaaet af den ærede Minister. Jeg tror det kunde være rigtigt med et Par Ord at oplyse, hvorledes dette hænger sammen. I Juni Maaned forrige Aar fandt Generaldirektoratet sig foranlediget til at nedlægge den Signalmast, der staaar ved Stationen i Sværdborg Sogn. Det har været til stor Ulempe for de vejfarende her, Vejen gaar nemlig ikke lodret paa Banen, men i temmelig betydelig Udstrækning parallelt med den. Da nu Masten blev nedlagt, indsendte Beboerne, for uden Fare at kunne komme over Banen, et Andragende til Generaldirektoratet. Dette svarede tilbage, at det ikke kunde tage Hensyn hertil; det maatte have sit Forblivende ved det skete. Det har tidligere været saaledes, at Signalmasten skulde have været taget bort, men den har dog faaet Lov til at staa, som et Vidnesbyrd om, at det var farligt at befære den Vej.

Efter første Gang at have faaet Afslag, indgik Beboerne da med et fornyet Andragende til Generaldirektoratet, hvori de forsøgte at begrunde det berettigede i, at denne Mast blev genoprejt, for at de vejfarende ikke skulde forulykke, men Generaldirektoratet svarede igen, at man ikke skønnede, at der var nogen Grund dertil, man vilde ikke oprejse Masten, da man en Gang havde nedlagt den. Man kom dog ikke med nogen videre Motivering. Jeg tror den ærede Minister er bekendt, saa-